

– планування капітальних витрат та ін.

Проаналізувавши положення, методики, можна зробити висновок, що вони не повною мірою враховують особливості економіки України і потребують подальшого вдосконалення [2].

Проблеми активізації інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання в Україні є досить актуальними. Їх вирішення пов'язані з подоланням недосконалості в процесах планування, а також з потребою в поліпшенні методики аналізу та провадження інвестиційної діяльності. Планування такого роду діяльності з використанням новітніх методів дозволить направляти ресурси в ефективні сфери, вибирати кращі з альтернативних проектів, збільшувати їх прибутковість та підвищувати ефективність діяльності суб'єктів господарювання загалом.

Отже, вирішення даного питання є невідкладним, адже саме на ефективній підприємницькій діяльності в Україні і буде базуватись конкурентоспроможна та стабільна ринкова економіка.

Бібліографія:

1. Артюх М.Р. Аналіз інвестиційної діяльності підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://globalteka.ru/books/doc_details/5321----.html

2. Бондар М.І. Стан та вдосконалення аналізу ефективності інвестицій / М.І. Бондар // Економіка та держава. – 2008. – №2. – С. 8-11.

3. Здреник В.С. Сутність і необхідність інвестиційного планування на підприємстві / В.С. Здреник // Бухгалтерський облік, аналіз та аудит: проблеми теорії, методології, організації: збірник наукових праць НАСОНА. – К.: Інформ.-аналіт. агенство. – 2015. – Випуск 2 (15). – С. 58-63.

Руслана БОДНАР

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.н. держ. упр., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Мосора Л.С.)

КООРДИНАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ СІМ'Ї, ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

Важливим чинником виходу із кризи українського суспільства є створення сучасної, ефективної системи державного управління, яка повинна бути створена шляхом проведення адміністративної реформи.

Серед завдань, які потрібно розв'язати для досягнення мети реформи, є запровадження нової ідеології в координації діяльності органів місцевої влади з питань вирішення проблем сім'ї, дітей та молоді. Органам місцевої влади для реалізації їх призначення, необхідно удосконалювати роботу щодо вирішення проблем сім'ї, дітей та молоді, реалізації прав і свобод громадян, а також надання їм широкого кола державних, у тому числі й соціальних послуг. Держава цілеспрямовано мінімізує своє втручання в життєзабезпечення громадян і бере на себе лише ті послуги, які в даний період розвитку суспільства в змозі гарантувати. Вона постійно прагне дерегулювання, тобто передачі своїх функцій механізмам ринкової саморегуляції та недержавним інституціям [1].

Статтею 3 Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» передбачено перелік суб'єктів соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю є:

- уповноважені органи, що здійснюють соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю;
- фахівці з соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю;
- об'єднання громадян, благодійні, релігійні організації;
- юридичні та фізичні особи, які надають соціальні послуги сім'ям, дітям та молоді;
- волонтери у сфері соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю.

До уповноважених органів належать:

- органи виконавчої влади;
- органи місцевого самоврядування;
- центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та їх спеціалізовані формування;
- служби у справах дітей [2].

Статтею 1 Закон України "Про соціальні послуги" визначаються "соціальні послуги" як комплекс заходів з надання допомоги особам, окремим соціальним групам, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати, з метою розв'язання їхніх життєвих проблем [3].

Питання координації діяльності місцевих органів влади в сфері сім'ї, дітей та молоді розглядалися вітчизняними науковцями, серед яких: І.Пінчук, І.Зверєва, В. Скуратівський. О.Палій. Н. Лібанова, В.Полтавець та інші.

З метою координації діяльності місцевих органів влади створені спеціальні комісії, які розглядають питання що стосуються сім'ї, дітей, та молоді. До складу таких комісій включено представників служби у

справах дітей, управління освіти, молоді та спорту, центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення, управління соціального захисту населення, центру зайнятості, відділення поліції ГУПП України. Можуть залучатися представники органів місцевого самоврядування, психологи та представники інших організацій, котрі можуть мати вплив на розв'язання проблемних питань, що виникають під час їх вирішення. Завданням ради є вирішення проблемних питань, що мають відношення до сім'ї, захист майнових, житлових та особистих прав та інтересів дітей, молоді, питання щодо позбавлення батьківських прав одного чи обох батьків, опікунів через неналежне виконання батьківських обов'язків, забезпечення прав дітей з особливими потребами, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

За результатами розгляду звернень, клопотань та заяв виносяться відповідні розпорядження, рішення та накази керівників установ, які беруть участь у таких засіданнях.

Однак, в процесі діяльності органів місцевої влади, зокрема таких комісій, стало зрозуміло, що існує гостра необхідність вдосконалювати нормативно-правову базу, яка регламентує діяльність місцевих органів влади в питаннях сім'ї, дітей та молоді. В рамках адміністративної реформи необхідно здійснити ретельний аналіз усіх компонентів збереження генофонду нації та визначити напрями роботи.

Суб'єктом, що координує діяльність місцевих органів влади, може виступати центр соціальних служб, який у процесі роботи безпосередньо контактує з представниками органів місцевої влади, установами та організаціями, правоохоронними органами, а також і з сім'ями, молоддю, дітьми, котрі перебувають у складних життєвих обставинах. Більш того, центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді залучаються спеціалісти усіх суб'єктів соціальної роботи для подолання складних життєвих обставин, координуються зусилля зацікавлених організацій на місцевому рівні шляхом надання комплексу соціальних послуг.

Згідно чинного законодавства України, передбачена відповідальність за порушення законодавства у сфері соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю [4] для осіб, котрі здійснюють соціальну роботу та надають послуги соціально-незахищеним категоріям населення. Однак, у законодавстві не передбачена відповідальність для самих одержувачів послуг, за порушення рекомендацій, вказівок та законних та вимог суб'єктів соціальної роботи. У сучасному українському суспільстві прогресує негативна тенденція традиційної сім'ї: зростає

кількість неповних сімей, саодинок матерів, які недобросовісно виконують свої батьківські обов'язки, іноді не виконують зовсім, але народжують дітей для одержання державних соціальних виплат. Зафіксовано зростання кількості випадків фізичного та морального насильства в сім'ях, вчинення злочинів неповнолітніми, та через надто гуманне законодавство щодо таких осіб, фактично неможливо притягнути їх до відповідальності [5]. У разі притягнення таких осіб до відповідальності, у більшості випадків немає відповідного результату. Теоретично суб'єкти соціальної роботи мають перед об'єктами даної роботи обов'язки, а об'єкти мають права перед суб'єктами без чітких обов'язків.

У зв'язку з вище наведеним, необхідно під час координації діяльності органів місцевої влади з питань сім'ї, дітей та молоді забезпечити жорстке регулювання повноважень та відповідальності і об'єктів і суб'єктів соціальної роботи. Дані питання необхідно впроваджувати на державному рівні.

Бібліографія:

1. Концепція адміністративної реформи в Україні / Державна комісія з проведення в Україні адміністративної реформи. - К.: Центр політико-правових реформ - Центр розвитку українського законодавства, 1998. - с. 62.

2. Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» [Електронний ресурс] від от 21.06.2001 № 2558-III.- Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/TO12558.html

3. Закон України «Про соціальні послуги з сім'ями, дітьми та молоддю» [Електронний ресурс] від от від 19.06.2003 У!1 966-IV.- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/1aws/show/966-15/print1479377836719259>

4. Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» стаття 20. [Електронний ресурс] від от 21.06.2001 № 2558-III.- Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/1ink1/TO12558.html

5. Робочі матеріали Збаразького районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді за 2006-2016 роки.